ASC. ē docuit mori? Hoc ideo fictum quidā existimāt, qa cū lernę palus frequenter siccarēt ac denuo implerēt aquis, hercules deprehēdit venas terrę incēdio posse ꝓcludi, atq, ideo postq̄ exhausit eā ignē adhibuit, ⁊ siqua vnda ꝓrumpebat obstruxit. Hinc monstro hydrę nomē fabulę ipositū, qm̄ hydor aquā significat. Mox. i. paulopost, vis tertia. s. herculi facta. i. violentia, aut vis. i. virtus tertia, perculit (a perculso) idest percussit aprū. i. suem sylvestrem, erymāthū, idest arcadicū ab erymātho sylva archadię denoiatū. Hercules enim aprū mirę magnitudinis arcadicū agrū vastātem occidit, vel vt qdā volūt vinū cœpit ⁊ detulit Eurystheo. Seneca. Solitūq, densis hispidum erymāthi ingis arcadica quęrere nemora mœnaliū sicē. Dictus est hic aper mœnalius a mœnalio arcadię monte q̄nis ⁊ oppidū sit eiusdem nois, qd̄ ⁊ mœnala dicit. Et sup. hercules tulit. i. abstulit, quarto. s. loco, aut quarto labore cornua aurea cerui aeripedis. i. aerios, hoc est veloces pedes hn̄tis, vt per apheresim aut syneresim gripedis pro aeripedis dictum sit, vt gnei. vi. fixerit aeripedē cerua, licet aut erymāthi. Erat enim illic dicit cerua, vt hic cervus aureis cornibus ⁊ pedibus, vt qdā dicūt greis vt alii aeriis. i. velocissimis, quā vel quē Hercules cursu superauit ī mœnalo mōte arcadię ⁊ spoliauit. Et pepulit. s. a sedibus suis volucres. i. aues aquaticas, stymphalidas. i. in stymphalo lacu arcadię immorantes, dicūtur autem fuisse tantę magnitudinis vt solis radios obumbrarēt, omnem arcadiam denastātes. Est autem stymphalus archadię lacus ex quo erasinus fluuius erumpit in ęginam terram, quondā vero exitum nō habebat, vrbs autem vicina stymphalum dicitur, pepulit dico discrimine, scilicet periculo ⁊ labore quinto. Et spoliauit amaçona. i. reginam amaçonum, threiciam, idest iuxta thraciam ⁊ scythas regnantem, spoliauit dico baltheo, scilicet aureo quem ad eurystheum reportauit. Seneca, nō vicit illum cœlibis semper tori regina gentis vidua thermodontię. Dicitur autem amaçon quasi sine māmilla eo ꝓ alteram inurunt, vt alibi satis dictum est. spoliauit autem sexto, scilicet discrimine aut periculo. ¶ Septima impensa laboris, est supple in stabulis argeis. i. arginis vbi ferocientem taurum interfecit. ¶ Octaua adorea, idest octaua laus bellica. Sic enim interpretatur adorea ab acrone eo ꝓ victores adorentur a victis, vnde ē festus, adoreum laudem, dicebant gloriam ⁊ gloriosum putabant esse qui farris copia abundabat. Plynius autem gloriam deniq, ipsam a farris honore adoreum appellabant. Ergo octaua adorea, idest laus numeratur tauro expulso, alii legunt numeratur octauo vt sit discrimine aut labore. Et loquitur de tauro atticam regionem denastante. Seneca. Taurumq, centum non leuem populis metum. ¶ Victoria nona supple numeratur, in quadrigis. i. equis q̄driingalibus, diomedeis, idest quos humanis carnibus aluerat diomedes bistonius, idest thracius, vnde siponitinus. Pręterea Hercules Diomedem thracię regem dirum ac sanguinarium hominem, qui equos suos aduenarum carne in tyrida Thracię oppido pascebat, occidit eumq, iumentis suis epulandum apposuit. Seneca. Quid stabula memorem diri bistonii regis, Nam bistonis stagnum ē regio Thracię a Bistone rege denominatur. ¶ Hiberia, idest hispania dat decimam palmam. Geryone. s. rege hispano ⁊ tricorpore, extincto. i. interempto, cui ⁊ boues abstulit e qbus Cacus nōnullos furatus in Italia ab eodem occisus est, vt gnei. viii. late scribit, dicit aūt tricorpor, qa tribus insidis prefuit. ¶ Mala hesperidum. i. athlātidum puellaꝝ quę aurea mala. i. poma habuerunt, distracta. s. ꝑ Herculem occiso pernugili dracone, sup. dāt vndecimū triumphū, vt̄ Lucanus. Abstulit arboribus preciū nemoriq, laborem Alcides passusq, iopes sine pōdere ramos Pertulit argolico fulgētia poma tyrānо. s. Eurystheo. Sunt q per poma oues intelligant, qa grece mela, ē poma ⁊ oues significāt, ē ꝑ draconem pastorem earū custodem. ¶ Cerberus, canis triceps, triplicem plutonis ptātem significās apud inferos, est suprema. i. vltima meta extremi laboris. Nā cū perithous ad inferos detrusus esset accessit eo cū Theseo, ⁊ Cerberum canem tricipitē ad superos traxit e cuius vrina inter cotes sparsa aconitū natum fingitur. Sunt aūt plures alii labores Herculis, vt de anteo ⁊ busiri, acheloo, ⁊ caco, sed nos quoq, his contenti sumus.

Erymāthus.

Aper

Mœnalius

Stymphalides

Amaçon

adorea

Diomedes

Bistonius

Cerberus

Alia eiusdē de eiusdem Herculis laboribus.

Ompressit nemeę primum virtute leonem.
Extincta ē anguis quę pullulat hydra secundo.
Tertius enictus sus est erymanthius ingens.
Cornibus auratis cervum necat ordine quarto.
Deiicit horrisono quinto stimphalidas arcu.
Abstulit hyppolite sexto sua vincula vitę.
Septimus argei stabulum labor egerit vndis.
Octauo domuit magno luctamine taurum.
Tum diomedis equos nono cum rege perempto.
Geryonem decimo triplici cum corpore vicit.
Vndecimo abstractus vidit noua cerberus astra.
Postremo hesperidum victor tulit aurea mala.

P. Verg. Maronis de musarum inuentis.

Lio gesta canens transactis tempora reddit.
Melpomene tragico proclamat moesta boatu.

Ompressit ⁊c. si modo idē est author, aliis ꝑsequitur verbis, quocirca qa fabulas satis aperuimus ordinis cōtenti q talis est. Hercules sup. cōpressit primū leonē nemeę, scilicet sylvę, virtute. s. sua, veruntamen dicitur adhuc in cornis positus, serpentes fraude Iunonis immissos strangulasse, vnde non dicemus hunc primum laborem fuisse, sed primum narratum, nisi dicamus additum esse virtute ad discretionem eorum quę gessit, nō virtute sed diuino auxilio adiutus, nō enim vero simile est infantem angues potuisse necare, nisi Iuppiter pater auxilio fuisset. Hydra anguis, quę pullulat, quia amputato vno capite bina renascebantur. Sus, idest aper erymanthius, ingens, idest valde magnus, enictus est tertius, scilicet ordine. Et necat ordine quarto cervum auratis cornibus, idest habentem cornua aurata. Et deiicit stymphalidas, scilicet volucres arcu horrisono, idest horribiliter sonante, quinto. scilicet ordine. (Prius secundam corripuit, dicens Stymphalidas pepulit volucres. Eandem tamen hic producit sicut ⁊ Martialis dicens. Aeripedem sylvis cervam, stymphalidas vndis abstulit. Item in. vi. cervam cum Martiale posuit hic ⁊ prius cervū, sed cornua cervo cōgruūt). Abstulit, scilicet Hercules, hyppolitę, scilicet amaçonum reginę victę, scilicet a se, sua vincula, idest balthea quibus vincebatur. Septimus labor egerit vndis stabulum Argei, scilicet tyranni. Et Hercules domuit, octauo, scilicet discrimine, aut labore taurum, scilicet ferociētem ⁊ atticam regionem denastantē, domuit inquit magno luctamine. Tū, idest deinde, scilicet nono, sup. labore aut luctamine, supple domuit equos Diomedis, scilicet Thracii, qui humanis carnibus ab eo pascebantur, cum rege, scilicet Diomede, perempto, scilicet a se. Et vicit decimo, scilicet labore, Gerionem, scilicet regem hispaniarum, cum triplici corpore, idest habentem triplex corpus, ⁊ id poetice, aut cum triplice corpe, idest cū triplici exercitu ex tribus insulis collecto. Cerberus. i. canis infernalis, abstractus, scilicet ab inferis, vidit astra noua, idest quę non prius viderat, cum tamen apud inferos astra testetur in. vi. dicēs, Soleq, suum sua sydera norunt. Vndecimo, scilicet labore, prius autē

ASC. dixit vltimo, vnde non obseruat ordinem rei gestę. Et Hercules victor, tulit postremo.s. labore.i. per postremũ laborẽ quẽ vndecimũ prius posuit, mala.i. poma aurea, hesperidũ. s. puellarũ in hesperia minore degentium.

Lio gesta canens ꝛc. Opusculũ hoc de musarũ inuẽtis inscribit. Qu ocirca de musis q̃ collegimus alias pauci repetã. Musa ꝓm nõnullos dr̃ a μυεω qd est instruo, ꝛ i sacris initio. Hesiodus i theogonia ait musas Ionis, ꝛ Mnemosynes filias i pierio mõte ex eadẽ nouẽ nocti genitas quarum noia sic põit κλιω τευτερπωτεθαλειατεμελπωμενητε, τερψιχορητερατωτεπολημνια τουρανιητε, καλλιοπη. i. Cliote Euterpete (sed per collisionẽ pferit p te euterpe ten terpe, te ãt est apud grecos, id qd, apud nos) thalia te melpomene te Terpsicore te erato te polymnia te vranie te callio pe, qd sic dices. Et clio ꝛ euterpe ꝛc. Clio ãt dr̃, qa cleos gloria est. Et poetę ex laudib ꝫ aliis tribuunt, ꝛ sibi ꝛ illis maximã gloriã parãt. Hęc hic dr̃ historias inuenisse. vñ Ordo est. Clio canens gesta.i. res gestas, reddit tpa trãsactis. s. rebus. i. reducit ad memoriã res trãsactas, memorãs qbus tẽporibus actę sunt, ꝛ paulopost. Clio historias inuenit. Melpomene (vt sequar ordinẽ poetę) proclamat. i. porro exclamat, boatu tragico. i. quali tragici vtunt dum tragœdias agunt, existens mœsta. i. prę se ferens mœstitiã dũ res mœstas agit. Et paulopost. Melpomene tragœdias sup. inuenit, dicitur autem ꝛ cantus suauitate. Nam μελπομαι ꝛ μελπω. i. Melpomę, ꝛ melpo dicit cãto. Thalia. s. musa, comica (qa thalia comœdias sup. inuenit) gaudet sermone lasciuo. i. amantibus, ꝛ parasitis ac suis nequã apto, dicitur autem ꝛ ἀπο του θαλλειν. i. a thallin, quod est florere. Per eã enim poetę diu florent. Euterpe. s. musa, vrget. i. instat. calamos. i. fistulas, ꝛ tibias flatibus dulciloqs, qa euterpe tibias sup. inuenit. Euterpe ꝓ dr̃ a incũditate, nã euterpes dr̃ incũdus. Terpsicor̃ mouet affectus cytharis ꝛ impat. s. affectib ꝛ auget. s. eos. Terpsicor̃ psalteriũ sup. inũit. Et dr̃ a delectãdo, nã terpo, significat delecto, ꝛ terpomę delector, ꝛ terpsis delectatio. Erato. s. musa gerẽs plectra. i. instrumenta musica q̃ plectunt. i. ferunt, saltat pede, carmine vultu. Erato sup. inuenit geometriã, ẽ dictam volunt ab amore quẽ erota vocãt greci. Calliope. s. musa, mãdat libris carmina heroica. Calliope sup. inuenit lr̃as, dicta aũt est a pulchra voce. Vrania. s. musa scrutatur motus poli. i. coeli, ẽ astra. s. coelestia. Vrania sup. inuenit astrologiã, vñ a coelo, nã grece ουρανος vranos dr̃ nomẽ accepit. Polymnia. s. musa, signat. i. idicat, cũcta manu, ꝛ loqt̃ gestu. i. p gestũ, vñ rhetoricã inuenit, q̃ docet cũ honesto, ꝛ decẽti gestu orare, dicta ãt ẽ a multa memoria, aut multa laude. Vis mẽtis apollineę. i. apollinis. i solis, mouet vndiq; has musas, qa phœbus. s. Apollo residẽs i medio cõplectit oia. s. musarũ inẽta ꝛ conamina. Est enĩ medius planetarũ, sed p musas phi syrenas intelligunt, quas singulis orbibus, aut sphęris cœlestibus psidere ẽt Plato asserit, vñ mirabilem cõcẽtum in cœlis ponit. Se sed satis supq; de his dictum putamus.

Musa

Clio

Melpomene

Thalia

enterpe

Terpsicore

Erato

Callio pe

vrania

Polymnia

Comica lasciuo gaudet sermone Thalia.
Dulciloquis calamos Enterpe flatibus vrget.
Terpsicore affectus cytharis mouet, iperat auget
Plectra gerẽs Erato saltat pede, carmine vultu.
Carmina Calliope libris heroica mandat.
Vrania poli motus scrutatur ẽ astra.
Signat cũcta manu, loquiturq; Polymnia gestu
Mentis apollineę vis has mouet vndiq; musas
In medio residens complectitur omnia phœbus,
Clio historias inuenit, Melpomene tragœdias,
Thalia comœdias, Euterpe tibias, Terpsicore
Psalterium, Erato geometriã, Calliope litteras,
Vrania astrologiã, Polymnia rhetoricam.

De cantu syrenarum.

Syrenes varios cantus acheloia proles,
Et solis miseros, ore ciere modos.
Illarum voces, illarum musa mouebat,
Omnia quę thymele carmina dulcis habet.
Quod tuba, quod lytui, qd cornua rauca fuerũt
Quodq; foraminibus tibia mille sonat.
Quodq; leues calami, qd suauis cantat ẽ aedo,
Quod lyra, qd cytharę qd moribũdus holor.
Illectos nautas dulci modulamine vocis,
Mergebant auide fluctibus ioniis.
Sanguine sisiphio generatus vectus vlyxes
Et tutos solida prestitit arte suos.
Illenit cęra sociorum callidus aures,
Atq; suas vinclis prębuit ipse manus.
Transiluit scopulos, ẽ inhospita littora classis,
Illi precipites disiluere freto.
Sic blandas vocis notas ac carmina vicit.
Sic tandem exitio monstra canora dedit.

Eiusdem de die festo.

Larus ioffenso radiabat lumie titã
Lętificusq; dies erat oib ętere puro
Vos simul iuuenes animis, ẽ voce fauentes
Concelebrate diem votis foelicibus almum,
Prosper vt is semper redeat natiq; quotannis
Asmenidę referant alacres sua mantua vati.

Syrenes. Quę reliq; sũt Vergilia na opuscula tã facilia sũt vt explanatiõis non egeãt, ne tñ nihil dicã iterdũ vocabula explanabo, Syrenes solis ex Acheloo amne filię, tres legũt, pthenope a qua Neapolis olĩ dicta erat, leucosia, ꝛ lygia. dicte ab eo q; ẽ, ξιειν. i. cõnectere, ꝛ retinere, mutata aspiratiõe i s, fuerunt inqt Ser. in pte virgines i pte volucres Acheloi, ꝛ Calliopes musę filię, haꝫ vna voce, altera tibiis, alia lyra canebat, ꝛ primo iuxta peloꝫ post i capreis insula habitauunt, q̃ illectos suo cãtu in naufragiũ deducebãt. Secũdũ veritatẽ meretrices fuerũt, q̃ trãseũtes qñ deducebãt ad egestatẽ bis fictę sunt inferre naufragia. Has Vlyxes cõtẽnẽdo deduxit ad mortẽ. Hęc ille. Obstruxit. n. socioꝫ aures, ꝛ se alligari ad malũ prącepit donec eos pertransierat. Carminis eaꝫ principiũ est apud Ciceronem. O decus Argolicũ qn puppim flectis Vlyxe? Miseros modos, cantus ad miseriã deducẽtes. Legẽdũ tñ putem muros. Thymele dicitur pulpitum ꝛ scena, vñ fictum est nomen vxoris mimi cuiusdam latini nomine apud Iuuenalem satyra prima. Lytui sunt tubę clarisonę. Aedo, musici nomen. Moribundus holor. Mar. Cantator cygnus funeris ipse sui. Sanguine sisiphio. Hoc illi ẽt apud Ouidiũ iproperatur, nã Sisiphus eius matrem cũ ad laertẽ ducere fluprasse dr̃, ꝛ Vlyxẽ gẽuisse. Illenit. i. obstruxit. Callidus. s. Vlyxes nõ circe. Prębuit manus vinculis, qa se ligari fecit, ne captus dulcedine cãtus eas secqret.

Larus inoffenso. Festinã lucẽ prię sue carmie celebrat. Inoffenso. i. ñ offenso. Titã, sol lętificus, lętos faciẽs ais ꝛ voce. Alibi animis linguisq; fauete quotãnis, singulis annis sua Mãtua, alii moenia, alii munera legũt, vtcũq; certũ est corruptum eẽ.